

Навици, на които да научим децата до 3 ГОДИНИ

Издавали ли сте в захлас от възторг, когато видите, че детето още на 2 години може да прави неща, каквито дори на сте и сънували? Не бързайте да си правите изводи за развитието му – ето какво действително трябва да може тригодишното дете:

Детето на година се различава коренно от 6-месечното, а малкото на три години въобще не прилича на двегодишното. Малките деца растат стремително и се развиват, а мозъкът им в тази възраст е пластичен и способен да поглъща цялата достъпна информация.

„Не мога да го направя“ – това не е никаква преграда за детето до 3 години. Тогава то е активно, весело и любознателно, всеки ден се развива, прави открития, старее се във всичко – да работи над това, което му е трудно, например да пъха играчки в процеп между леглото и стената – дори, когато пръстчетата му са малки и дори да трябва много проби и грешки, докато успее. Завидна търпеливост е възнаградена с успехи.

След няколко месеца пред него стои нова задача – да издигне правилно пирамида или кула от кубчета, но и това изпитание е преодоляно и винаги се удивляваме и учим от оптимизма на малките деца и умението им да се справят със сложни задачи. Те никога не унинат, а следват целите си, преодолявайки всякакви препятствия. Още от началото, когато прохождат – падат, стават, блъскат се в топката, спъват се в стол, удрят се в ръба на масата и пак вървят напред все по-уверено.

Децата до 3 години не признават прегради, независимо, че невинаги успяват да се справят, те са готови непрестанно да опитват да постигнат това, което искат..

Те правят колосален скок в развитието си и ето няколко основни навика, които сме длъжни да формираме у тях до тази възраст.

1. Самостоятелност

До 3 години е важно да позволяваме на детето да прави много неща самичко, като е нужно да следим непрестанно как се справя.

Например, на детската площадка се събират майки с деца и им се иска да поговорят една с друга, да постоят на едно място. Но детето има други планове – за 5 минути то разглежда всичко, което му е интересно, после му става скучно и започва да дърпа майка си за ръката, привиквайки я да правят нови пътешествия. Майката не се съгласява, детето

започва да капризничи, тя му се зъби: „Сега играй тук, защо съм ти донесла толкова играчки, всички деца си играят а ти все искаш да ходиш някъде...“

Колкото повече желания удовлетворявате до 3-годишната му възраст, толкова повече желания ще има то, когато порасне.

Когато обаче майката слуша детето и го следва, то разбира на подсъзнателно ниво следното: „Моите желания са ценни, вслушват се в тях, изпълняват ги, значи мога да си искам всичко.“

Ако игнорирате стремежа на детето и вместо това изразите своите – „не удряй с барабана, играй си с камиончето“, детето си прави извод: „аз нямам право да правя каквото искам, другите знаят по-добре от мен какво ми е нужно.“

Така то, когато порасне, трудно ще следва свои цели, ще намира любими неща, любима работа.

Колкото повече неща решава то само, толкова по-уверено в себе си ще бъде.

До 3 години детето трябва да пробва да се облича, да мие ръцете и зъбите си, да яде и да прибира играчките си само.

Предоставяйте му максимум свобода и култивирайте самостоятелност.

Радвайте се, когато само си прибира играчките и си връзва обувките. Навиците за самостоятелност много помагат на малкото да се приспособи в детската градина – колкото по-самостоятелно е то, толкова по-лесно ще протече адаптацията му към новото място.

2. Общуване

Децата започват да говорят по различно време – някои на година и половина, други – чак към три, а за говора им много могат да помогнат родителите.

Винаги общувайте с тях чрез прости предложения – колкото са по-кратки, толкова по-добре. Не прибързвайте, дайте му време за отговор.

Даже ако детето не разговаря, диалогът ви с него е задължително да продължи.

Често майките и бабите водят монолози, като не дават шанс на хлапето да се включи в него. Задали сте му кратък въпрос – изчакайте отговора, дори ако то мълчи, все едно – след малко ще отговори нещо – ще покаже с пръстче, ще кимне с глава и можете да му отвърнете с прости думи.

Например: "Какво искаш? Искаш водичка явно, мама ще ти даде да пиеш."

3. Умение да се занимават сами с играта

До три години майката трябва да запознае детето с въображаемия свят, където действията се случват наужким. Например една и съща пръчка в играта ви може да бъде и далекоглед, и въдица, и пистолет. Научете малкото да играе! Разигравайте ситуации с мишки, патета, кученца, включвайте ги в моменти от живота ви, дори да са несъществуващи.

Малките деца, които умеят да играят така, могат да се занимават сами поне 15 минути.

А след време, например в детската градина, с това умение - да се занимават сами с разни измислени игри, ще им бъде по-интересно, отколкото ако само бутат колички напред – назад.

В свободната игра се формира въображението, възприятията, начинът на мислене – всичко, което прави човека успешен, умен и талантлив.

За съжаление, сега много деца не умеят да играят: „Тате, скучно ми е, дай си телефона да поиграя.“ Научете детето да играе!

4. Мислене

Някои родители дават на децата електронни игри, като се аргументират, че те помагат за тяхното развитие: „Не давам игри със стреляне, само развиващи!“

Телефон с игри в ръцете на дете до 3 години – това е престъпление.

Да, удобно е – цари тишина, вие си почивате или пък имате време да свършите нещо. Но в това време детето не се развива. До 3 години е хубаво то да научи да реди прости пъзели от 4 и 8 части, и само обикновените класически картонени картинки помагат за мисловните процеси.